

O B Č A S N Í K

ZVON

VELIKONOCE | 2024

ZPRAVODAJ FARNOSTI ŘÍČANY

Říčany, Jažlovice, Otice, Kostelec u Křížků, Kamenice, Popovičky, Olešky, Lipany, Tehov,
Všestary, Velké Popovice, Kunice, Mukařov

Hospodinu chci zpívat...

Po přechodu Izraelců Rudým mořem zazpíval Mojžíš oslavnou píseň na Hospodina, kterou dnes zpívají křesťané o Velké noci. Hospodin vyvedl svůj lid z domu otroctví „mocnou rukou a napraženým ramenem“. Boží moc se projevila, a tak se lid stal svobodným. A Boží moc se projevuje stále.

Všechno kolem nás mluví o Boží moci a slávě. Vrcholem toho je vzkříšení Ježíše Krista. Hospodin opět převedl svůj lid, ale tentokrát z otroctví hříchu do svobody dětí Božích.

To, co udělal Mojžíš na okraji moře tenkrát, máme i my udělat dnes. A pokud necítíme, že jsme osvobozeni, je někde nějaká chyba. Být v zajetí hříchu znamená nemít naději vejít do věčné radosti, znamená to minout se cílem, který nám Bůh dal.

Vždy mne trochu zamrazí, když slyším některé křesťany říkat: „Já si to nebe nezasloužím, já se tam nedostanu. Vy ano, ale já určitě ne.“ Asi tomu nerozumím, ale i jen připustit to, že bych nakonec minul cíl, pro který mne Bůh stvořil, je pro mne nepředstavitelné. Nedokážu to svou snahou, ale On, který za mne zemřel, mi to nebe získal!

Máme důvod zpívat Hospodinu. On je Pánem! Tak tedy zpívejme, a z plných plic!

P. Matěj

Během brigády, která proběhla v sobotu 16. března, farní zahrada prokoukla a zažili jsme hodně radosti. Děkujeme všem zúčastněným za pomoc!

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

(Opět) kulturní zima

Je hezkým zvykem, že v lednu a únoru se v naší farnosti koná hned několik společenských akcí nejen pro farníky, ale pro všechny naše sousedy.

První z nich je koncert „Pojďme se rozloučit s dobou vánoční“. Letos se Česká mše vánoční od Jakuba Jana Ryby rozezněla v říčanském kostele v neděli 7. ledna. Ještě předtím přivítal návštěvníky, i samotné tři krále, P. Konstantin.

Posluchači pak měli možnost naslouchat novému ondřejovskému sboru pod vedením Honzy Staňka nebo si zazpívat známé koledy. Lepší tečku za dobou vánoční, než byla závěrečná koleda Narodil se Kristus Pán, si jde jen stěží představit.

Výtěžek z koncertu byl věnován na pomoc zasaženým prosincovou tragédií na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy. Na koncertech v Ondřejově, v Kostelci nad Černými lesy a v Říčanech jsme na tento účel vybrali celkem 28 000 Kč. Upřímně Pán Bůh zaplat!

Druhou akcí byl dětský karneval, pořádaný naší farností společně se Sokolem Říčany a Radošovic. Konal se v neděli 21. ledna, kde jinde než v radošovické sokolovně.

Děti se sešlo velké množství a rozhodně se nenukly ani ony, ani jejich doprovod. Byl připraven bohatý program: soutěže, taneční ukázky, bohatá tombola, společné tance.

Hladem ani žízní rozhodně nikdo netrpěl. Děti přišly v rozmanitých maskách.

Radošovická sokolovna se stala dějištěm už 22. dětského karnevalu, který spolupořádá naše farnost

Bylo na co koukat! Odborná porota, která měla za úkol vybrat ty nejnápaditější, měla velmi složitý úkol.

Dopadlo to dobře, děti se shodly, že vyhráli všichni, takže se samotné vyhlášení obešlo bez slziček.

Masopustní dobu jsme zakončili v KC Labuť v sobotu 10. února na 9. farním plese. Jsme rádi, že i navzdory řádícím virózám byl parket prakticky neustále zaplněný a tančily všechny věkové kategorie. Popravdě, my mladší jsme se leckdy museli stydět, co nejeden starší pár dokázal vykouzlit na parketu za nápadité taneční kreace. Klobouk dolů!

Jako vždy skvělou taneční hudbu obstarala osvědčená kapela Atmosphere Show Band, ples mluveným slovem doprovázel Evžen Hanka. Inspiraci mohli tancechtiví návštěvníci načerpat z předtančení, trochu adrenalinu pak zase

Z předtančení Taneční školy Twist

při losování tomboly. Velmi nás těší četná slova chvály mířící k výkonům kapely, věřte, že jsme je s radostí předali dále.

Těší nás, že o tyto aktivity pořádané farností je dlouhodobě velký zájem. A protože plánovat je potřeba v předstihu, dva termíny si můžete již nyní dát do svých diářů. „Hej Místře“ zazní v neděli 12. ledna 2025 (v Říčanech již od Vánoc 1984!) a na jubilejním 10. farním plese se setkáme hned o týden později v sobotu 18. ledna.

Poděkování patří všem, kdo jakýmkoli způsobem pomohli při realizaci těchto akcí. Nebylo vás málo. Speciální poklonu skládám těm, kteří (resp. které) se podíleli na organizaci všech těchto společenských událostí. Jde o velkou investici energetickou i časovou a jsme vám za to vděční! Při děkování nesmíme zapomenou ani na naše sponzory – jak z řad „drobných“ dárců z farnosti nebo ze Sokola, tak od četných živnostníků. Sponzorů je skutečně hodně, na daných akcích se jim vždy snažíme čestné místo najít, prostor Zvonu bohužel neumožňuje všechny vyjmenovat.

Lidí nápomocných při přípravě nebo organizaci na místě se našťěstí sešlo vždy dostatek. Ale kdyby těch pomocných rukou bylo více, uvítali bychom to. Stejně tak hledáme další posily – přečtěte si důkladně výzvu uprostřed tohoto Zvonu.

Přeji všem požehnané Velikonoce!

Štěpán Vydraš

Jaké je naše srdce

Večerní chvály

Ježíš jí řekl: „Já jsem vzkříšení a život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít. A každý, kdo žije a věří ve mne, neumře navěky. Věříš tomu?“ (J 11:25–26)

Jaké je naše srdce? Nad tím jsme se mohli zamyslet v pátek 15. března po mši svaté. Atmosféru mohu jen těžko přiblížit. Nebylo to jen naslouchání zpěvu, hudbě a čtení z promítacího plátna! Každý dostal jako symbol malé papírové srdíčko, trochu pomačkané a špinavé. Nevraživost, neodpuštění, starosti, bolesti, ale také radost, potěšení, láska, vstřícnost – to vše v něm můžeme najít.

V boční kapli jsme si mohli nechat umýt ruce a symbolicky přijmout pomazání. V košíčku jsme si vzali citáty, nad kterými jsme mohli meditovat, co pro nás znamenají.

Ve studeném kostele jsme ani necítili chlad a zimu. Naše srdce se zahřívala

Říčanské chvály uspořádali a vystupovali v nich: klávesy: Terezie Mužíková, Kateřina Šašková; kytara a promítání: Kryštof Coufal; zpěv: Terezie Mužíková, Ludmila Mužíková ml., Kateřina Šašková; kaple: Anna a Barbora Vlácilovy, Erika Tulachová

a vše nedobré se přeměňovalo **Božím milosrdenstvím** v laskavost a v touhu být člověkem, **jak nás vidí Bůh**.

Nakonec jsme srdíčka pomačkaná a ubohá přinesli na zem před oltář – dali jsme Bohu svoje bolesti, starosti, radosti a lásku. Z misky pod oltářem jsme si vzali čistá a očištěná srdíčka.

Díky Bohu a všem mladým slečnám a chlapcům, kteří pro nás tyto vzácné chvíle připravili. Kostel svatých Petra a Pavla byl plný mladých dospívajících, našich farníků, a také jsme měli radost z hostů – z Českého Brodu, Benešova, z Uhřetěvsi a Kolovrat. „*Přebývej ve mně, Ježíši, světlo mé, veď mě dál v moci slov svých. Jsem obnovený, jsem vykoupený, Duchem Tvým jsem svobodný. K nohám Tvým poklekám, k nohám Tvým poklekám a zde Tě uctívám...*“

Děkujeme Terezce Mužíkové a dalším organizátorům a vystupujícím. Ať jim Bůh žehná!

Miloslava Pangráčová

Ve znamení kříže po křížových cestách

Tato země je poseta kříži a některé z nich tvoří křížové cesty. Projít si je v přírodě poskytne velký zážitek. Podle toho, jak se žehnáme znamením kříže, tak si je v těch směrech můžeme najít. Vybral jsem několik křížových cest z mnoha, které jsem navštívil. Jedná se o drobné památky, většinou kamenné sloupky s nikou. Jsou to dobře dostupná místa, také vhodná na jarní výlety, když nám počasí ještě tolik nepřeje.

Ruprechtice

Jsou prakticky součástí Liberce. Do Liberce se dostaneme nejlépe s Flixbusem; senioři, studenti a děti za neuvěřitelných 25 Kč. Jde o jedinou hromadnou dopravu, která jezdí za 25 % jízdného. Křížová cesta je zakončena Kalvárií – jak už to někdy bývá v těchto končinách, bohužel poničenou – a studánkou, jejíž voda není pitná. Součástí areálu je kostel Neposkvrněné Panny Marie Královny andělů, zvaný

U obrázku. Je odtud také krásný výhled na Ještěd. Za vidění stojí i impozantní radnice, kterou si v Liberci/Reichenbergu, dříve hlavním městě Sudet, nechali koncem 19. století postavit.

Mladá Vožice

Opačným směrem se nachází Mladá Vožice. Tam je dobré autobusové spojení z Benešova a Vlašimi. Kousek od náměstí se na návrší nachází křížová cesta s Božím hrobem a kostelem Nanebevzetí Panny Marie na místě bývalého hradu. Ve Vožici ještě zaujme kostel svatého Martina s oddělenou gotickou zvonící.

Miličín

Jako alternativa stejným směrem se nabízí křížová cesta v Miličíně. Opět se tam dá jet autobusem z Benešova. Na této křížové cestě nás čeká stometrový výškový rozdíl ke Kalvárii. Tam se nachází poutní kaple Utrpení Páně a daleký výhled do kraje. V Miličíně je dobré též navštívit gotický, později barokně upravený kostel Narození Panny Marie.

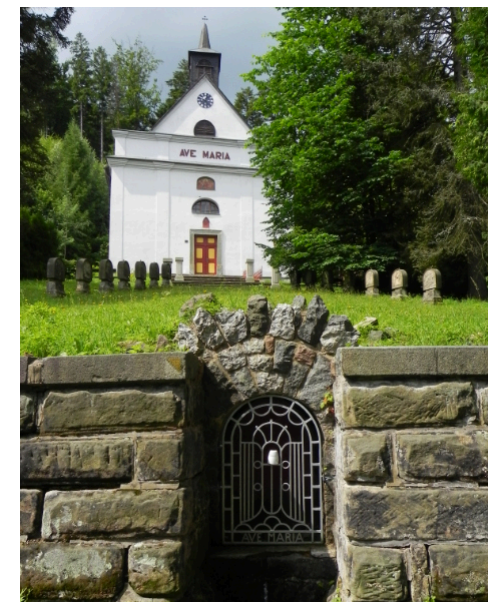

Radnice

Z Rokycan, které mají dobré vlakové spojení na trati Praha – Plzeň, se autobusem dostaneme do Radnice, kde se kousek od náměstí do mírného kopce vine křížová cesta zakončená kaplí Navštívení Panny Marie, pravděpodobně postavené podle návrhu barokního architekta Kyliána Ignáce Dientzenhofera, se slunečními hodinami. Bohužel tato krásná kaple je zchátralá. Škoda, protože to místo odpovídá pojetí barokní krajiny s výhledem na městečko.

Hory u České Třebové

O hory ve skutečnosti nejde. Jedná se o pět set metrů vysoký kopec. Do České Třebové se dostaneme rychle vlakem a potom od nádraží je to asi tři čtvrtě hodiny pěšky po turistické stezce. Křížová cesta tvořená kamennými kvádry s reliéfními výjevy je po obou stranách před poutní kaplí Panny Marie Pomocné. Pod kaplí se nachází výklenková kaplička, z které vychází pramen s výbornou vodou, údajně léčivou. Dříve zde bývaly lázně.

Dá-li Pán Bůh, tak se v létě vydáme tentokrát dál na někdy neprávem opomíjená krásná místa, která je třeba připomenout. Jsou spojená s vírou našich předků. Můžeme si tam odpočinout a rozjímat.

Text a foto Karel Habal

Zapojme se do dění ve farnosti

Říčany (kostel sv. Petra a Pavla)

Naše farnost je rozlehlá a je v ní mnoho kostelů. Někde je k péči o kostel a jeho okolí sil dost, někde docházejí, nebo už nejsou.

Ke křesťanskému životu patří také společenské akce. Děje se jich tolik, že o nich mezi sebou ani nevíme! Přicházíme v tomto Zvonu s výzvou k větší informovanosti mezi námi. Dávejte vědět o tom, co se u vás děje, také do farního zpravodaje, ať informace můžeme šířit dál.

Pro tentokrát jsme dali dohromady přehled, na čem se podílejí farníci přímo v Říčanech, příště se můžeme detailněji věnovat zase jiné obci.

Říčanskí – pokud jste se teprve nedávno přistěhovali, rozkoukáváte se, nebo se vám po letech uvolnily ruce a máte víc času, třeba si v následujícím rozpisu najdete místo, které byste chtěli doplnit.

Těšíme se na vás.

*Za iniciátory Jana Špálová,
Sirovátkovi a Skalošovi*

Zpěv

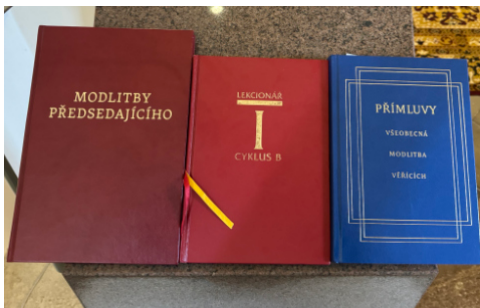
Schola s otevřenou náručí přivítá všechny, kdo se chtějí zapojit do zpěvu v kostele.

Kontakt: Markéta Thümmelová
(e-mail: mthummelova@seznam.cz,
tel. 608 329 848)

Kostelník a jeho tým

Hledáme kostelníka/kostelnici nebo i více lidí, kteří by se v kostelníčení prostřídali (otevření kostela, příprava liturgických knih přede mší svatou, péče o liturgický textil...).

Kontakt: P. Matěj Baluch O. Praem.
(e-mail: jaroslav.baluch@seznam.cz,
tel. 731 402 881)

Výuka náboženství pro děti

Je mezi námi někdo, kdo má katechetický kurz, nebo ho zvažuje? Máte chuť rozšířit řady zdejších katechetek a katechetů?

Kontakt: Hana Zavadilová
(e-mail: zavadilova.ha@seznam.cz,
tel. 604 213 255)

Farní charita

Tato práce obnáší organizování Tříkrálové sbírky, koncertů pro seniory, sbírek šatstva pro potřebné a třeba i nové nápady.

Kontakt: Marie Junková
(e-mail: marie.junkova@seznam.cz,
tel. 732 126 355)

Úklid v kostele

Děkujeme všem pilným dlouholetým úklidovým četám a prosíme o jejich doplnění.

Kontakt: Hana Šimková
(e-mail: simkova.h@seznam.cz,
tel. 737 828 561)

Společenské akce

Není to jen Rybovka, dětský karneval a ples. Ve farnosti se v průběhu roku koná více akcí, ať už pro veřejnost, nebo „jen“ pro farníky.

A každá z nich potřebuje svůj realizační tým. Pokud tedy cítíte, že máte možnost, byť třeba jen maličko, ke zdaru díla přispět, nebojte se přihlásit.

Kontakt: Štěpán Vydrař
(e-mail: vydrar@razdva.cz,
tel. 721 664 868)

Lektoři

Uvítáme další zájemce, kteří by se zapojili do čtení při bohoslužbách, event. do přednesu pašijí.

Kontakt: Štěpán Vydrař (e-mail: vydrar@razdva.cz, tel. 721 664 868)

Zkusme se v naší farnosti propojit

Naše farnost má 13 kostelů a kaplí, kde se konají bohoslužby. Kolem každého z těchto svatostánků, který je postaven v jiné obci, je utvořeno společenství. Na straně 8 a 9 jste si přečetli výzvu k zapojení do dění farnosti zejména v říčanském kostele, ale v každém kostele se pořádají bohoslužby, společenské akce, uklízí se zde, hraje na varhany a zpívá. Rádi bychom se pokusili propojit všechny, kdo se na těchto činnostech podílejí.

Sdílejme si navzájem, co se kde plánuje za akce. Často totiž ani nevíme, že právě ve vedlejší obci se bude konat koncert nebo speciální poutní mše. Někdy se dokonce akce konají ve stejný den, takže i kdybychom chtěli, není možné vše stihnout.

A to je škoda. Příprava takového programu většinou stojí spoustu úsilí a nadšení všech, kteří se rozhodli něco pro ostatní připravit, a je smutné, že počet návštěvníků takové akce někdy neodpovídá vynaloženému úsilí. Víme, řeknete si: „Chce to více propagace, připravit leták, vyvěsit ho na farních stránkách...“ A ano, máte pravdu. Jenom je škoda, že takové postupy nemůžeme sdílet. Každý má své

způsoby, které fungují, a také ty, o kterých se přesvědčil, že naopak nemají požadovaný výsledek. Jenom o tom navzájem nevíme.

Podobná situace vznikne, když chceme pomoci opravit, nebo zachránit některé cenné součásti našich kostelů. Každý má pocit, že začíná s něčím novým. Někdo chce vytvořit sbírku na opravu zvonu, sochy nebo jen opravit padající zeď kolem kostela a netuší, že spousta podobných aktivit se už vykonala jen pár kilometrů dál. Že postup, jak na to, si už někdo vyzkoušel. A jsme u toho: v naší velké farnosti se většinou ani neznáme, i když se asi často setkáváme.

Rádi bychom v každém společenství našli alespoň jednu kontaktní osobu, která ví, co se chystá, a mohla by tyto informace sdílet. V dnešní době se pak taková skupina nemusí pravidelně scházet na schůzích, i když alespoň

jednou za čas by to bylo určitě pěkné, ale může mít pro začátek jen e-mailovou nebo WhatsAppovou skupinu. A pak už je mnoho možností, jak dále sdílet informace o akcích, jak si předávat pozvánky nebo kontakty.

Aby vše nebylo jen v teoretické rovině, zde je několik příkladů, kdy bychom si navzájem mohli pomoci třeba jen radou. Třeba: Chci spojit poutní mši s nějakou aktivitou pro sousedy a nevím, jak na to. Potřebuji pomoci s propagací, neumím vytvořit plakátek nebo pozvánku. Chci založit sbírku na opravu a spolupracovat s obcí. Chci se přidat k Noci kostelů, ale

nevím, jak se taková událost pořádá... Jsem si jistý, že každá z těchto situací má na jedné straně někoho, kdo by rád něco podnikl, ale úplně neví, jak, a na druhé straně někoho, kdo už má zkušenosti a ví, co je potřeba.

Proto – zkusme se propojit. Pro začátek napište na e-mail

patak.martin@gmail.com

Martin Paták

NAD ČÍM PŘEMÝŠLEJÍ DĚTI

Malá zamyšlení k podobenstvím

NEBESKÉ KRÁLOVSTVÍ

Nebeské království je, jako kdybych dostala živého slona, který by se mnou chodil na kroužky, do školy a celkově všude, kam bych šla. Byl by to můj dobrý kamarád, kterému můžu vše říct a nebude mě za to soudit nebo obviňovat. A kdyby chtěl, tak bych vyslechla i já jeho (samozřejmě pouze obrazně řečeno, protože bych mu nerozuměla, ale prostě bych tu byla pro něj). Kamarád, který vás nezradí i v té největší nouzi a bude tu pro vás vždy. Je dobré kamarádit se s lidmi, ale potřebujeme kolem sebe i přírodu, někoho, jako by byl můj slon.

(Anna Kundrátová)

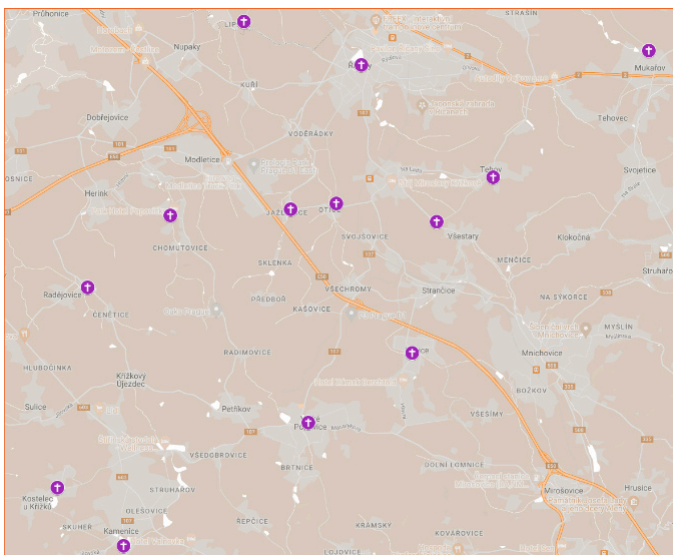
HOŘČIČNÉ ZRNO

Z toho nejmenšího zrnka vyrostе strom velký a též důležitý. Pro mnohé plectvo se stává i domovem a ochranou.

(Marek Němčík)

Co mi připomíná kříž (Eliška Voráčová)

Křížky v mapě označují kostely a kaple v Římskokatolické farnosti Říčany

Zdroj: Google Maps

Ježíš vstal z mrtvých, žije!

Přečti si úryvek z evangelia podle citace v Bibli a odpovez na otázky.

Co ženy překvapilo?

Kam šly tyto ženy a proč?

Co jim mladík řekl?

Proč ženy utíkaly?

Kdo je na obrázku?

Ještě k Tříkrálové sbírce 2024

V letošní Tříkrálové sbírce naše Farní charita prostřednictvím ochotných koledníků vybrala skvělých 74 050 Kč! Moc si vážíme koledníků, kteří opět vyšli do říčanských ulic a do některých obcí farností, kde přáli „štěstí, zdraví a dlouhá léta“. Koledníkům i dárcům, kteří bohatě přispěli do tříkrálových pokladniček, patří naše obvyklé poděkování, a to Pán Bůh zaplať!

Sice skončila osobní Tříkrálová sbírka, ale ještě pokračuje sbírka on-line pomocí formuláře na webových stránkách Tříkrálové sbírky (www.trikralovasbirka.cz). Pokud jste neměli možnost podarovat tři krále osobně, můžete ještě přispět on-line a to do 30. dubna.

A jak dopadla sbírka celorepublikově?

V pražské arcidiecézi se vybralo do pokladniček skoro 10 milionů korun a v celé České republice více než 165 milionů korun.

K tomu se ještě musí připočítat 2,5 milionu jako bezhotovostní dary a 1,5 milionu vybraných jako DMS během přímého přenosu Tříkrálového koncertu v České televizi. A to ještě není všechno,

protože se k této částce ještě připočítají peníze, které se vyberou on-line do konce dubna.

Oficiální výsledky po sečtení všech darů naleznete ve výročních zprávách Charity Česká republika nebo na stránkách Tříkrálové sbírky.

Humanitární sbírka

Také letos na jaře chystáme tradiční humanitární sbírku pro Diakonii Broumov, která proběhne v květnu. Zatím ještě není stanoven přesný termín, ale jakmile bude s Diakonií domluven, informace najdete v květnovém Kurýru, ve vitríně Farní charity u kostela na náměstí a na webových stránkách farnosti.

Marie Junková

Dva životy

V uplynulých měsících jsem byla u toho, když vznikala vzpomínková knížka Olgy a Miroslava Hudečkových, umělecké dvojice, která se už před více než čtyřiceti lety usadila v Říčanech. V dubnu bude titul *Dva životy na světě*.

Po autorské monografii *Carpe diem* z roku 2005, ve které se manželé Hudečkoví věnovali především svému dílu a také tvorbě svých předčasně zemřelých dětí, se můžeme začít do jejich osudů. Oba se narodili před druhou světovou válkou. „Naše ulice byla za mého raného dětství samé bláto. Měl jsem rád tu blátivou cestu. Přišlo

jaro, létali barevní motýlci, kvetly stromy, létali chrústi, které jsme chytali do praporů. Chodníky po obou stranách ulice byly docela široké, zpevněné placatými kameny, ten blíž k tetce Kozumplíkové byl ale lepší. Němcům se tam proto dobře jezdilo na sajdkárách. Z gánku tenkrát nešlo jen tak vyskočit a běžet domů.“ – Vzpomíná Miroslav Hudeček (1935), rodák ze Strážnice, na začátek německé okupace. Olga Hudečková (1936) přišla na svět nedaleko Blatné v dnešním Jihočeském kraji: „Mlým, ve kterém jsem se narodila a který si pamatuji z raného dětství, byl součástí většího statku. Mlým byl na rybníce a já si pamatuji, že z rybníka šla voda do náhonu, a já jsem se vždycky ráda dívala, jak se v nádrži voda točila do kruhu a pak se valila na mlýnská kola...

Když Němci v roce 1938 obsadili pohraničí, přihlásila se rodina tatínkovy starší sestry k německé národnosti. Můj otec tenkrát řekl, že se cítí být Čechem, i když má německé příjmení. Že jeho otec byl Čech a dědeček také že byl Čech. Když si pak najmul mlýn v Mirovicích u Písku, na řece Otavě, Němci mu ho brzy zavřeli. Zapečetili ho, zaplombovali, aby se tam nedalo mlít.“ Po válce rodina Olgy Hudečkové zažila lepší časy jen krátce, se změnou režimu přišlo i věznění jejího tatínka.

Oba manželé, každý svým stylem a s jinými detaily, vzpomínají na dobu mládí, na umělecké začátky a léta dospělosti, která prožili v Československu za železnou oponou, zažili v nich mnoho těžkého a bolestného, ale také chvíle velkého štěstí. Při životním putování se setkávali s mnoha inspirativními lidmi a zasáhlo je dílo Jana Amose Komenského. Stejně jako on se učili nevzdávat se a začínat zase znova.

Poté, co v Říčanech vybudovali své ateliéry i domov, zapojovali se do místního kulturního života a obohatili zde veřejný a sakrální prostor. Jejich vzpomínky ilustrují desítky fotografií, řada snímků pochází z říčanského prostředí a jejich autorem je zdejší fotograf Rudolf Flachs. Knížku si můžete od 29. dubna zakoupit v Infocentru Říčany na Masarykově náměstí. V ten den od 16 do 17 hodin se tady můžete setkat také s Miroslavem Hudečkem, který vám knížku rád podepíše.

Renata Skalošová

Z tvorby umělecké dvojice je v Říčanech k vidění mj. Květ Olgy Hudečkové (před Starou radnicí) a portrét Anežky České Miroslava Hudečka (v kostele sv. Petra a Pavla)

Foto: Rudolf Flachs

Sochařka-keramička Olga Hudečková a sochař Miroslav Hudeček na jaře 2022

Foto: Rudolf Flachs

Červnová přednáška Kateřiny Lachmanové

Místní pobočka České křesťanské akademie vás zve na přednášku, která se uskuteční ve středu 12. června od 18 hodin v koncertním sále Staré radnice v Říčanech. Tentokrát bude naším hostem teoložka a psycholožka Kateřina Lachmanová, autorka řady knih v oblasti křesťanské spirituality (*Vězení s klíčem uvnitř, Dvojí tvář lenosti, Síla přímluvné modlitby, Karikatury Boha, Kříž jako strom života...*)

a odborná poradkyně pro nakladatelství Paulínky a Doron. Bude mluvit na téma **Nejsme otroci aneb Rytmus práce a odpočinku**. Západní kultura je hodně zaměřená na výkon a hledání zdravého životního rytmu je pro nás stále náročnější. Jako protilek na tuto nemoc doby se nabízí biblická praxe slavení šabat, ale i „mini-šabatů“ přes den. Divili bychom se, co všechno se tím může změnit v našich životech... Vstupné na přednášku je dobrovolné, těšíme se na setkání s vámi.

R. Skalošová, A. Klvaňová, J. Sirovátka, M. Kupka

ZVON – farní zpravodaj | Vydává Římskokatolická farnost, Masarykovo nám. 70, 251 01 Říčany, tel.: 323 605 403, e-mail: Zvon.Ricany@seznam.cz nebo jaroslav.baluch@seznam.cz, www.farnostricany.cz. Redakce: P. Matěj Jaroslav Baluch O. Praem., Renata Skalošová, Miloslava Pangrácová, Hana Zavadilová. Grafická úprava: Martin Paták. | Určeno pro vnitřní potřebu farnosti. Uzávěrka příštího Zvonu je v pátek 7. června 2024. Pokud není uvedeno jinak, snímky pocházejí z fotoarchivu zpravodaje Zvon.

Řešení luštěnky pro děti: 1. Šly ke skalnímu hrobu pomazat Ježíšovo tělo vonnými mastmi. 2. Odvalený kámen a otevřený hrob. 3. zkráceně: Ježíš byl vzkříšen, není tady, povězte to učedníkům, ať jdou do Galileje. 4. Měly strach. 5. Ježíš a Marie Magdalská.

Fotografie na úvodní straně zachycuje Pietu akademického sochaře Miroslava Hudečka, autorem snímku je Rudolf Flachs.